

[Kampmann.]

for større opsparing. Samtidig kan man ikke se bort fra, at en del af den øgede opsparing, som en udbygning af ATP-fonden kan skabe, kan kanaliseres over til en mere aktiv, samfundsnyttig anvendelse. Da ATP-fonden jo som hovedformål har at sikre indskyderens indestående, og da al erhvervsudlåning er mere eller mindre risikofyldt, må et mellemlid skydes ind mellem ATP og låntagerne, og denne funktion vil den offentlige kreditinstitution kunne udfylde.

Forudsætningen for at tilstræbe en yderligere velstandsstigning er som nævnt, at den nødvendige kapital kanaliseres hen til de virksomheder, hvor en strukturændring er nødvendig. Hvis vi ikke ved en kapitaltilvejebringelse fremmer denne strukturrationisering, men hæmmer den — hvad SF's forslag vil føre til — vil det danske erhvervsliv ikke kunne fortsætte den dynamiske tilpasningsproces, som det hidtil har været inde i, og følgen vil formentlig blive enten arbejdsløshed, eller at kapitalen skaffes andre steder fra, nemlig fra udlandet, med en heraf følgende stigende udenlandsk dominans over det danske erhvervsliv.

Det gælder for en socialdemokrat om at sikre beskæftigelsen ikke alene i 60'erne, men også i 70'erne, og for dog på den givne foranledning at fremkomme med et konstruktivt forslag skal jeg foreslå handels- eller økonomiministeren snarest at nedsætte en hurtigt arbejdende kommission med det formål at undersøge finansieringsproblemerne inden for erhvervslivet og udviklingstendenserne inden for kredit- og kapitalmarkedet, herunder spørgsmålet om behovet for oprettelse af en offentlig kreditinstitution som supplement til de bestående udlånsinstitutioner.

Jens Peter Jensen: Må jeg sige til den ærede ordfører for socialdemokratiet, hr. Kampmann, at det meget konstruktive forslag, der her blev fremført, jo næsten kan give anledning til at sige: hver dag sin kommission! I går havde vi også et forslag om en kommission. Jeg tror dog nok, at vi i og for sig kunne skaffe klarhed over de problemer, der foreligger, uden at vi behøver at nedsætte en kommission med det formål.

Det foreliggende forslag til folketings-

beslutning er i sit sigte og sit indhold så vidtgående og så afvigende fra den hidtidige danske politik på disse områder, at jeg ikke tager i betænkning at sige, at det er et rent demonstrationsforslag. Jeg kan ikke tænke mig, at et flertal her i folketinget vil bifalde et forslag af denne karakter, selv om man selvfølgelig aldrig kan vide, hvad det siden sidste valg fast etablerede socialistiske flertal kan finde på. Men det glædede mig dog at høre, at den højtærede handelsminister her klart tog afstand fra forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Poul Dam, var i slutningen af sin fremsættelse inde på tanken om, at forslaget kunne betragtes som grundlovsstridigt, fordi det angriber den private ejendomsret. Efter nogle meget indviklede forklaringer og efter at have fordybet sig i, hvad der lå til grund for de oprindelige bestemmelser i grundloven om ejendomsrettens beskyttelse, kom den ærede ordfører til den konklusion, at forslaget ikke er grundlovsstridigt. Jeg er ganske uenig med ham. Forslaget betyder et brud på opfattelsen af ejendomsrets-begrebet, som det er kommet til udtryk i den senest vedtagne grundlovs § 73. Efter min opfattelse er det et grundlovsstridigt forslag, som burde have været afvist i henhold til forretningsordenens § 16.

Forslagsstillerne har ret i den betragtning, at der er behov for en strukturrationisering inden for dansk erhvervsliv, og at denne vanskeliggøres under den afmattede internationale konjunktur. Forslagsstillerne har ligeledes ret i, at det kan blive vanskeligt at få dækket det nødvendige kapitalbehov ved omlægning af virksomheder. Men så hører min enighed med forslagsstillerne også op. Forslaget betyder jo overhovedet ikke, at der bødes på de problemer, som forslagsstillerne fremfører som begrundelse for forslaget. Forslaget kan naturligvis ikke påvirke de internationale konjunkturer; her må vi tage det sure med det søde, og den nærmeste tid tyder jo på, at det fortrinsvis bliver det sure. Forslaget betyder reelt intet for tilvejebringelse af kapital. Det er jo en forvreden tankegang, at der bliver mere kapital ved, at man lader staten optræde som financier. Staten har kun ét sted at hente pengene fra, nemlig fra borgerne, og der plejer ikke at blive